

Nr 337.

Av herrar **Lindberg** i Stockholm och **Cruse**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.

Beträffande de civila tjänstemännens inom försvarsväsendet lönegradsplacering m. m. synas de i propositionen föreslagna kostnadsberäkningarna i vissa fall icke vara tillfyllest. Med anledning härav föreslås ändring i nedanstående avseenden.

Armén.

Behovet av arbetsledare vid truppförbanden har enligt försvarsutredningen angivits till arbetsförmän av 1. och 2. klass och äro dessa förmän jämlikt militära icke-ordinariereglementet placerade i 12. respektive 11. lönegraden. I 10. lönegraden av reglementet finnas dessutom arbetsförmän av 2. klass. Till skillnad från arbetsförmännen i 12. och 10. lönegraderna, angiver reglementet, att 11. lönegraden är avsedd för arbetsförmän vid truppförbands intendenturverkstad. Förmännen vid skrädderiverkstäderna äro genomgående placerade i 12. lönegraden. Vad däremot förmännen vid skomakeriverkstäderna beträffar, har en klassificering företagits beroende på de olika förbanden. Sålunda har infanteritruppförbandens samt pansartruppernas skomakeriförmän tilldelats 12. lönegraden. Vid artilleriet, luftvärnet, ingenjörtrupperna och signalregementet ha dessa förmän däremot placerats i 10. lönegraden. Dessa yrkesmäns kompetens och yrkesvana äro ingalunda av mindre betydelse vid de truppförband som tilldelats den lägre lönegraden. För närvarande utgår lönen till skomakeriförmännen vid samtliga truppförband utom vid infanteriet, där de tillhöra 12. lönegraden, efter 11. lönegraden MEo, såsom arbetsförmän av 2. klass vid truppförbands intendenturverkstad beroende på den mindre personalstyrkan. Att företaga en deklassering av dessa yrkesförmän genom att sänka deras lönegradsplacering synes icke motiverat. Skäl har icke anförts till stöd för den vidtagna lönesänkningen som skulle drabba yrkesförmän med lång och oförvitlig tjänst inom försvaret. På dessa grunder anse vi att någon förändring i hittills rådande lönegradsplacering av arbetsförmän av 2. klass vid truppförbands intendenturverstäder icke bör företagas.

Flygvapnet.

Vid flygflottiljerna F 2, F 6, F 7 och F 9 ha under åren 1940—1941 anställts 4 civila köksföreståndare, som anställts mot kontrakt med lön motsvarande lönegrad 13, löneklass 10 i militära icke-ordinariereglementet, extra tjänstemän.

Försvarsutredningen föreslog att dessa köksföreståndare skulle upptagas som extra ordinarie tjänstemän i 12. lönegraden. Det har nämligen visat sig

att dessa köksföreståndare ha en mycket god specialunderbyggnad för befattningarna. Deras praktik i livsmedelsbranschen beträffande förvaring och skötsel av proviantartiklar m. m. varierar mellan 6 och 13 år, och de ha efter anställningen vid flygvapnet genomgått arméns köksföreståndarekurs, där tre av dem placerade sig bland de fem bästa och en som femtonde man ibland kursens 30 deltagare. Försöket med civil personal som köksföreståndare har slagit mycket väl ut.

I propositionen föreslås, att köksföreståndartjänsterna skola besättas med pensionerade underofficerare och att i avbidan på att behovet skall kunna fyllas anställningen må ske genom kontraktsanställning av civil personal. Detta innebär att försvaret, efter att i ett flertal år ha utnyttjat dessa välkvalificerade och för sina tjänster mycket lämpliga civila befattningshavare, då tillgång på som köksföreståndare utbildad och oerfaren personal med enbart trupptjänstutbildning uppstår, skulle frångånda sig personal med mångårig och för försvaret värdefull erfarenhet, vilken personal påkostats särskild utbildning i sitt fack. Vi anse försvarsutredningens yrkande härvidlag, att dessa köksföreståndare böra givas en fastare anställningsform, vara välbetänkt och att dessa, i likhet med vad som av departementschefen föreslagits beträffande kontorsföreståndarna vid flygvapnet, vid visad lämplighet och duglighet kunna överföras till underofficerare på stat.

Radiotelegrafisterna vid flygflottiljerna ha föreslagits uppdelade på tvenne klasser, nämligen som signalister av 1. och 2. klass i respektive 12. och 10. lönegraden MEo. Att uppdelade dessa signalister på två klasser torde vara omotiverat. Signalisterna, som arbeta i skift, ha samma arbete och ansvar och böra därför i likhet med telegrafverkets radiotelegrafister placeras i 12. lönegraden. Det torde också vara att befara, att därest en uppdelning i klasser vidhålles, de lägre placerade signalisterna vid återgång till normala förhållanden söka sig andra tjänster inom civila marknaden, t. ex. såsom telegrafister på båtar. Med hänsyn till signalisternas betydelse för skapandet av stadga och säkerhet åt signal- och flygsäkerhetstjänsten är det nödvändigt att flygvapnet kan räkna med en fast personalstam inom detta fack.

Vi få med anledning av vad ovan anförts hemställa,

att de stater för arbetsförmän av 2. klass inom truppförband vid armén, som upptagits till 10. lönegraden, i stället hänföras till 11. lönegraden av militära icke-ordinariereglementet (MEo),

att de civila köksföreståndarna vid flygflottiljerna uppföras i 12. lönegraden av militära icke-ordinariereglementet (MEo) och att de beredas möjlighet att bliva överförda till underofficerare samt

att signalisterna inom flygflottiljerna placeras i 12. lönegraden av militära icke-ordinariereglementet (MEo).

Stockholm den 29 april 1942.

Carl Lindberg

i Stockholm.

Sigvard Cruse.